

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/892
van het repertorium

Nr. 713 P 2003
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren
wonende te
van Nederlandse nationaliteit.
thans wonende

beklaagde

2.
geboren
wonende te
Belgische
thans wonende

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, hetzij om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970 en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art. 42)

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als eigenaars die de werken hebben gedoogd, op het onroerende goed gelegen te Balen, Binnenbrokken, gekadaastreerd als

met een globale oppervlakte van 39 ca, eigendom van eerste en tweede beklagde,

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven,

van 2 december 1995 tot minstens 1 oktober 2000 te hebben instandgehouden, nl. een chalet in metselwerk.

melding nr. d.d. 20
februari 2001 werd gemaakt in de rand van de
overschrijving genomen te
hypotheekkantoor, kosten 1.315
frank, de hypotheekbewaarder (get)
neerl.

het onroerend goed toebehorend aan
en krachtens een akte van aankoop
ontvangen op 28.5.96 door : en
notaris te en :

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 8 mei 2003 door beklaagden opzichtens alle beschikkingen
- op 8 mei 2003 door het Openbaar Ministerie

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 28 april 2003 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Beveelt de aanvulling van de tenlastelegging in die zin dat na de zinsnede: "... en gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (art.42)" eveneens dient te worden toegevoegd "eveneens strafbaar gesteld overeenkomstig art. 1, 2, 99 par 1.1°, 146 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van Ruimtelijke Ordening d.d. 13/5/ 1999"(gewijzigd bij decreten 28/9/1999, 22/12/1999, 26/4/2000, 8/12/2000, 13/7/2001, 14/12/2001, 1/3/2002)".

Beveelt tevens de aanpassing van de tenlastelegging in die zin dat dient te worden gelezen:

"chalet" in plaats van "chalet in metselwerk".

Verklaart de tenlastelegging zoals aangepast bewezen in hoofde van beide beklaagden.

Veroordeelt beklaagden IEDER tot een geldboete van 26 euro gedeeld door 40,3399.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op telkens 128,9 euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van telkens 8 dagen.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor telkens de gehele opgelegde geldboete of 8 dagen vervangende gevangenisstraf.

Verwijst beklaagden ieder tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op beden: 96,89 euro.

Verwijst beklaagden IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van

TIEN EURO verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op VIJFTIG euro.

En recht doende op de schriftelijk vordering van de gemachtigde ingenieur d.d. 17.02.2003:

Verklaart de herstellvordering van de gemachtigde ingenieur d.d. 17/2/1999 ontvankelijk en gegrond, echter zonder toekenning van de gevraagde dwangsom.

Veroordeelt dienvolgens beklaagde om binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot herstel van de plaats, gelegen te kadastraal gekend als , in de vorige staat door het slopen van de constructie en de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen van het terrein en het aanvullen met goede grond.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de stedenbouwkundig inspecteur, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklaagde.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de balie van

Gelet op de neergelegde conclusies;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de feiten dienen geactualiseerd te worden als volgt:

"... de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei

1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47, en 48 van het decreet van 21 november 2003 ..."

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Dat beklaagden hiervan in kennis werden gesteld bij kantschrift van 8 april 2005 en zij desbetreffend hun middelen van verdediging hebben kunnen voordragen;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, de schuld van de beklaagden aan de feiten hen ten laste gelegd en zoals hiervoor geactualiseerd bewezen gebleven is;

Overwegende dat hiervoor verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de zinsnede in de dagvaarding "chalet in metselwerk" verving door "chalet";

Overwegende dat de kwestieuze bouwinbreuken gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. natuurgebied volgens het gewestplan van 28 juli 1978;

Overwegende dat beklaagden het onroerend goed aankochten bij akte verleden op 28 mei 1996 door notaris , met standplaats te waarin uitdrukkelijk is vermeld dat er voor de bestaande constructie geen bouwvergunning is afgeleverd;

Overwegende dat beklaagden beweren dat op grond van art. 96§4 van DRO van 18.05.99 het vakantiehuisje als vergund moet worden beschouwd om reden dat aan de hand van de luchtfoto's en van een verklaring van een getuige het huisje is opgericht voor de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962:

- de stafkaart opgemaakt in 1961 is gebaseerd op luchtfoto's van 1956 (stuk 10 bundel beklaagden neergelegd voor de eerste rechter): noch deze stafkaart noch deze luchtfoto tonen met zekerheid

aan dat op het bewuste perceel in die periode een constructie staat; dat integendeel op de kadastrale leggers bijgewerkt tot 1968 en 1976 geen constructie is getekend maar wel op de kadastrale legger bijgewerkt tot 1987 hetgeen een aanwijzing is dat de constructie is opgericht in de periode tussen 1976 en 1987; dat weliswaar de kadastrale gegevens geen sluitend bewijs zijn van het tijdstip van oprichting van de constructie maar wel aanwijzing zijn dat er geen constructie stond voor 1976 hetgeen door beklaagden niet weerlegd wordt door de door hen bijgebrachte stafkaart en luchtfoto;

- uit de leningakte afgesloten tussen en beklaagden op 28 februari 1996 waarbij enerzijds wordt verwezen naar de beschrijving van het onroerend goed "perceel heide met vakantieverblijf" en anderzijds onder de rubriek "titel van eigendom"

ingevolge proces-verbaal van toewijzing in 1965 als oorspronkelijke eigenaars worden vernoemd, kan niet het vermoeden worden afgeleid dat er op dit onroerend goed reeds een constructie stond voor 1965;

- de verklaring van (stuk 11) die een voorgedrukt document ondertekende dat het huisje is opgericht in 1960, acht het Hof ongeloofwaardig om reden dat deze verklaring wordt bijgevoegd in de loop van de procedure in eerste aanleg en beklaagden nooit bij de vaststellingen in 1996 en hun daaropvolgende ondervragingen gewag hebben gemaakt dat deze constructie voor 1962 is opgericht noch dat er getuigen waren die dit konden bevestigen; dat beklaagden bijkomend in graad van beroep verwijzen naar de verklaring van de vroegere eigenares (wiens verklaring niet is neergelegd) die beweert dat wanneer zij en het onroerend goed aankochten er een huisje op stond; dat deze verklaring niet alleen summier is (wanneer zij dit aankocht weet ze niet meer) maar de authentieke akte van aankoop door en

zelf niet wordt bijgebracht; dat deze akte van aankoop afhankelijk van het tijdstip van aankoop ongetwijfeld belangrijke informatie zou kunnen bevatten omtrent het bestaan van dit vakantiehuis; dat derhalve het Hof met deze loutere bewering dan ook geen rekening houdt;

- de verklaring van dat de elektrische peilsmeter is aangesloten vanaf 1.01.1964, bewijst niet dat er reeds voor de wet van 19 maart 1962 een vakantiehuisje stond; dat immers deze aansluiting ook om een andere reden kan zijn aangevraagd;

Overwegende dat beklaagden wel degelijk op de hoogte waren dat het vakantiehuisje niet vergund is omdat het uitdrukkelijk is vermeld in de akte van aankoop, reden ook waarom de uiteindelijke betaalde koopprijs lager is dan in de koopcompromis is vermeld;

Overwegende dat beklaagden zich enkel dienen te verantwoorden wegens het instandhouden van een niet vergunde constructie als eigenaars en niet als oprichters zoals zij ten onrechte beweren;

Overwegende dat beklaagden erkennen dat zij bij de aankoop van het onroerend goed werken hebben uitgevoerd doch dat dit enkel instandhoudings- of onderhoudswerken zouden zijn waarvoor geen vergunning verschuldigd is; dat of deze werken al dan niet vergunningsplichtig zijn, irrelevant is omdat dit niet het voorwerp is van de tenlastelegging;

Overwegende dat rekening houdend met deze elementen, de persoon van beklaagden en hun blanco strafregister, de omstandigheden en ernst van de feiten, de door de eerste rechter opgelegde geldboete, met het uitstel van tenuitvoerlegging waartoe beklaagden in de voorwaarden zijn, gepast is;

Dat deze geldboete de beklaagden ervan moet weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en hen moet leren de regels van de ruimtelijke ordening te respecteren;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat nu de feiten bewezen gebleven zijn dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel d.d. 17 februari 1999;

Overwegende dat beklaagden voorhouden dat het Ruimtelijk structuurplan van voorziet dat het gebied een andere bestemming gaat krijgen en het Hof verzoeken om de herstelmaatregel om die reden uit te stellen; dat het Hof niet ingaat op dit verzoek omdat er geen enkel stuk wordt bijgebracht waaruit deze intentie blijkt en derhalve zeer vaag is;

Overwegende dat, gezien door de stedenbouwkundige inspecteur geen vordering tot meerwaarde gesteld wordt, het Hof geen andere herstelmaatregel kan bevelen; dat de stedenbouwkundige inspecteur de

beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de herstelmaatregel doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt;

Overwegende dat deze herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de vervolgde feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagde gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt: het slopen van de constructie en de funderingen, het verwijderen van het afbraakmaterialen en het aanvullen met goede grond;

Overwegende dat in tegenstelling tot de eerste rechter, het Hof het wel gepast acht om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 125 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

Dat immers beklaagden, gezien zij reeds van bij de aankoop wisten dat het vakantiehuisje niet vergund was, niet vrijwillig zijn overgegaan tot herstel in vorige staat;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935

- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Actualiseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina's 4-5);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de feiten zoals verbeterd door de eerste rechter en zoals thans geactualiseerd;

Bewestigt het eerste vonnis op strafgebied behoudens wat de bijdrage en de kosten betreft;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd

met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

M.b.t. de herstellvordering;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

de integrale sloping van de constructie en de funderingen, het verwijderen van de afbraakmaterialen en het aanvullen met goede grond

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

de kosten:

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van

de openbare partij in totaal begroot op 182,53
euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
EEN MAART TWEEDUIZEND EN ZES
waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door .

Raadsheer, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;